

Sygn. akt X GU 664/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych,

w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Anna Żuława

Sędziowie: SSR Aneta Kaftańska

SSR Paweł Stosio

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2017 roku w Warszawie,

na posiedzeniu niejawnym,

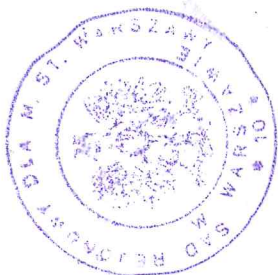
sprawy z wniosku dłużnika – Suisse Légiste spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie

o ogłoszenie upadłości

postanawia:

1. ogłosić upadłość Suisse Légiste spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (adres: ul. Przeclawska 8, 03-879 Warszawa), nr KRS: 0000396886;
2. wezwać wierzycieli upadłego do zgłoszenia swych wierzytelności w terminie trzydziestu dni od ukazania się ogłoszenia o upadłości w Monitorze Sądowym i Gospodarczym;
3. wezwać osoby, którym przysługują prawa oraz prawa i roszczenia osobiste ciężące na nieruchomościach należących do upadłego, jeżeli nie zostały ujawnione przez wpis w księdze wieczystej, do ich zgłoszenia w terminie trzydziestu od ukazania się ogłoszenia o wezwaniu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym – pod rygorem utraty prawa powoływania się na nie w postępowaniu upadłościowym;

4. wyznaczyć Sędziego-komisarza w osobie SSR Anety Kaftańskiej, zastępcę Sędziego-komisarza w osobie SSR Darii Popłonyk oraz syndyka w osobie Tycjana Saltarskiego (numer licencji doradcy restrukturyzacyjnego 127);
5. określić, iż niniejsze postępowanie będzie postępowaniem głównym w rozumieniu art. 3 ust. 1 Rozporządzenia Rady Wspólnot Europejskich w sprawie postępowania upadłościowego nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. (Dz. U. UE L z dnia 30 czerwca 2000 r.);
6. ustalić wysokość wynagrodzenia zarządcy przymusowego Tycjana Saltarskiego na kwotę 3.690,00 zł (trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt złotych 00/100) brutto;
7. polecić Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie wypłacić Tycjanowi Saltarskiemu kwotę 3.690,00 zł (trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt złotych 00/100) brutto z zaliczki uiszczonej przez wnioskodawcę w dniu 14 kwietnia 2017 roku w kwocie 4.251,21 zł (cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt jeden złotych 21/100) i zarejestrowanej pod pozycją WB 0200076/0018 tytułem wynagrodzenia za wykonane czynności zarządcy przymusowego;
8. polecić Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie wypłacić na rzecz syndyka masy upadłości Suisse Légiste spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie kwotę 561,21 zł (pięćset sześćdziesiąt jeden złotych 21/100) z zaliczki uiszczonej przez wnioskodawcę w dniu 14 kwietnia 2017 roku w kwocie 4.251,21 zł (cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt jeden złotych 21/100) i zaksięgowanej pod pozycją WB 0200076/0018, tytułem zwrotu niewykorzystanej części zaliczki.

UZASADNIENIE

Za zgodność z oryginałem
stwierdza STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY
Sekretarz

Wioleta Kłobowska

Wnioskiem z dnia 10 kwietnia 2017 r. (data prezentaty Biura Podawczego tut. Sądu) Suisse Légiste spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (dalej również:

„Spółka” lub „dłużnik”) zwróciła się o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku Spółki. W uzasadnieniu wniosku dłużnik wskazał w szczególności, że specjalizacją Spółki jest windykacja i zarządzanie wierzytelnościami, skup wierzytelności masowych oraz obsługa prawna. Podniósł, że Spółka utraciła zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, oraz że wysokość jej zobowiązań w znacznym stopniu majątek Spółki (szacowane kwoty odzysku z portfela). Zaznaczył, że zgromadzenie wspólników Spółki nie wyraża zgody na zaciąganie zobowiązań, w konsekwencji czego dalsze finansowanie Spółki długiem nie jest możliwe.

(wniosek – 3-7)

Zarządzeniem z dnia 13 kwietnia 2017 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy w Warszawie wezwał dłużnika do uzupełnienia braków formalnych i fiskalnych wniosku o ogłoszenie upadłości. Dłużnik uzupełnił braki fiskalne i formalne wniosku w zakreślonym terminie.

(zarządzenie Referendarza sądowego – k. 59; 170)

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 9 maja 2017 r. zabezpieczono majątek Suisse Légiste spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie poprzez ustanowienie zarządcy przymusowego w osobie Tycjana Saltarskiego.

(postanowienie – k. 176)

W dniu 30 maja 2017 r. (data prezentaty Biura Podawczego tut. Sądu) zarządca przymusowy złożył do akt sprawozdanie ogólne na temat stanu finansowego dłużnika, rodzaju i wartości jego majątku oraz przewidywanych kosztów postępowania upadłościowego.

(sprawozdanie – k. 189-197)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Suisse Légiste spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie wpisana jest do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000396886. Główny przedmiot

działalności spółki stanowiło profesjonalne zarządzanie wierzytelnościami (windykacja wierzytelności, skup wierzytelności masowych) i obsługa prawna. Od początku swojego istnienia Spółka finansowała swoją działalność poprzez zaciąganie długu w postaci kredytów, pożyczek i emisji obligacji – Spółka jest emitentem obligacji.

(dowód: wniosek – k. 3-6, informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu na dzień 07.04.2017r. z Rejestru Przedsiębiorców – k. 8-14, uzupełnienie wniosku – k. 73)

W skład majątku Spółki wchodzi:

1. środki pieniężne na rachunkach bankowych w szacunkowej kwocie ok. 50.000,00 zł;
2. ruchomości w postaci sprzętu komputerowego i asortymentu biurowego o szacunkowej wartości, określonej przez tymczasowego nadzorcę sądowego, ok. 46.560 zł (wartość bilansowa stanowi ok. 180.000 zł);
3. nierozliczone należności w łącznej kwocie nominalnej 532.385,00 zł – z tytułu wynagrodzenia za dochodzenie wierzytelności na rzecz Krajowego Centrum Audytów Energetycznych, Energii dla firm i Energetycznego Centrum;
4. wierzytelności z tytułu świadczonych usług (zafakturowanych) w kwocie niepodlegającej potrąceniu w formie kompensaty – w części wyrażającej się w kwocie ok. 57.500,00 zł netto.

Łączna szacunkowa wartość majątku dłużnika wynosi zatem ok. 686.445 zł.

(dowód: sprawozdanie – k. 193-194; ewidencja środków trwałych – k. 16-26)

Dłużnik posiada wymagalne zobowiązania wobec co najmniej kilkudziesięciu podmiotów w łącznej kwocie ok. 14.310.718 zł, w tym w kwocie ok. 11.540.000,00 zł z tytułu emisji obligacji serii B, C, D, E (stan na dzień 29 maja 2017 r.).

Opóźnienia w wykonaniu przynajmniej części zobowiązań pieniężnych przekraczają trzy miesiące.

Zobowiązania z tytułu emisji ww. obligacji zostały zabezpieczone na pakietach wierzytelności dłużnika o nominalnej wartości wynoszącej 130.000.000,00 zł. Zabezpieczenie ustanowiono w formie zastawów rejestrowych.

(dowód: wniosek – k. 5, spis wierzycieli – k. 119-121, sprawozdanie zarządcy – k. 190-193)

Koszty postępowania upadłościowego Suisse Légiste spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie trwającego ok. 15 miesięcy należy – według szacunków zarządcy przymusowego – określić na łączną kwotę ok. 266.900,00 zł bez wynagrodzenia syndyka.

(dowód: symulacja kosztów postępowania upadłościowego – k. 19-196, preliminarz wydatków – k. 198)

Przeciwko Spółce nie został wystawiony żaden tytuł egzekucyjny ani wykonawczy (stan na dzień 7 kwietnia 2017 r.).

Wobec dłużnika toczyły się 4 postępowania sądowe (według stanu na dzień 7 kwietnia 2017 r.):

1. postępowanie przed Sądem Rejonowym dla m. st. Warszawy w Warszawie, sygn. akt XVII GC 3231/16, powód – Krzysztof Olejnik;
2. postępowanie przed Sądem Rejonowym Poznań – Stare Miasto w Poznaniu, sygn. akt XII GC 375/17, powód – Visset sp. z o.o.;
3. postępowanie przed Sądem Rejonowym Poznań – Stare Miasto w Poznaniu, sygn. akt X GC 1983/16, powód – Visset sp. z o.o.;
4. postępowanie przed Sądem Okręgowym w Warszawie, sygn. akt XXI Pa 122/17, powód – Ewa Nowotny.

(dowód: oświadczenie – k. 7, informacja o postępowaniach przeciwko dłużnikowi – k. 56)

Dłużnik nie wniósł zastrzeżeń do ustaleń zarządcy przymusowego zawartych w sprawozdaniu ogólnym na temat stanu finansowego dłużnika, rodzaju i wartości jego majątku oraz przewidywanych kosztów postępowania upadłościowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów oraz twierdzenia dłużnika, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu –

dłużnik złożył oświadczenie o prawdziwości danych zawartych we wniosku, a jednocześnie dane te zostały zweryfikowane przez zarządcę przymusowego.

(dowód: oświadczenie o prawdziwości danych zawartych we wniosku – k. 58)

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na specyfikę postępowania upadłościowego. Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (dalej również: „p.u.”), Sąd rozpoznaje sprawę na posiedzeniu niejawnym. Zgodnie z art. 148 § 2 Ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks Postępowania Cywilnego w zw. z art. 35 p.u. Sąd może skierować sprawę na posiedzenie jawne i wyznaczyć rozprawę, jednakże winno mieć to miejsce tylko w wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach.

Zasadą jest zatem, iż Sąd orzeka wyłącznie na podstawie dokumentów i pisemnych oświadczeń uczestników tego postępowania. Powyższy wniosek koresponduje z przepisami art. 22 i 23 p.u., które ustanawiają bardzo rygorystyczne i rozbudowane wymogi formalne wniosku składanego przez dłużnika. Tak sformułowane wymogi mają na celu umożliwienie Sądowi dokonania pełnych ustaleń niezbędnych do wydania orzeczenia w przedmiocie ogłoszenia upadłości wyłącznie na podstawie wniosku. Powyższe prowadzi zatem do wniosku, iż w sytuacji, gdy dokumenty i oświadczenia dołączone przez dłużnika do wniosku nie budzą wątpliwości co do rzetelności i prawdziwości, stanowią one wystarczającą podstawę do dokonywania ostatecznych ustaleń. Należy podkreślić, iż możliwość rozstrzygnięcia sprawy na posiedzeniu niejawnym jest celowa w szczególności, gdy powołany zarządca przymusowy w sporządzonym i złożonym do akt sprawy sprawozdaniu dokonał weryfikacji danych wskazywanych przez dłużnika, w szczególności w zakresie realnej wartości majątku.

Sąd zważył, co następuje:

Główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 3 ust. 1 Rozporządzenia Rady Wspólnot Europejskich w sprawie postępowania upadłościowego nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. (Dz.U.UE L z dnia 30 czerwca 2000 r.). W związku z powyższym, stosownie do treści art. 4 ust. 1 i ust. 2 w/w Rozporządzenia, przesłanki wszczęcia postępowania upadłościowego określa Ustawa z dnia 28

lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. nr 60, poz. 535 – dalej: „p.u.”). Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie 5 sentencji postanowienia.

Zgodnie z treścią art. 10 i 11 ust. 1 p.u. upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny, przez co należy rozumieć stan, w którym dłużnik nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Na podstawie art. 11 ust. 1a p.u. domniemywa się, że dłużnik utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań pieniężnych przekracza trzy miesiące. Ponadto stosownie do treści ustępu 2 art. 11 p.u., dłużnik będący osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, jest niewypłacalny także wtedy, gdy jego zobowiązania pieniężne przekraczają wartość jego majątku, a stan ten utrzymuje się przez okres przekraczający dwadzieścia cztery miesiące.

Ogłoszenie upadłości może nastąpić tylko wówczas, gdy istnieje co najmniej dwóch wierzycieli przedsiębiorcy, którego wniosek dotyczy (zob. postanowienie SN z dnia 31.01.2002 r. IV CKN 659/00, a także uchwała SN z dnia 27.05.1993 r. III CZP 61/93, OSNC 1994/1/7). Ponadto przepisy ustawy prawo upadłościowe stosuje się do dłużników będących przedsiębiorcami, zaś przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (art. 5 p.u.).

W związku z powyższym oraz z ustalonego w sprawie stanu faktycznego bez wątpienia wynika, iż dłużnik jest niewypłacalnym przedsiębiorcą. Dłużnik nie wykonuje bowiem swoich wymagalnych zobowiązań wobec więcej niż jednego wierzyciela, a ponadto opóźnienia w wykonaniu części zobowiązań pieniężnych przekraczają trzy miesiące.

Jednocześnie Sąd nie stwierdził, aby zachodziła negatywna przesłanka ogłoszenia upadłości, jaką jest brak majątku niewypłacalnego dłużnika na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarczającego jedynie na zaspokojenie tych kosztów (art. 13 ust. 1 p.u.).

Sąd ustalił przewidywaną wartość majątku Spółki, dzieląc ustalenia dokonane przez zarządcę przymusowego, na łączną kwotę ok. 686.445 zł, na którą złożyły się:

1. środki pieniężne na rachunkach bankowych w szacunkowej kwocie ok. 50.000,00 zł (kwota środków pomniejszona o prawdopodobną wysokość wydatków w postępowaniu zabezpieczającym);

2. ruchomości w postaci sprzętu komputerowego i asortymentu biurowego o szacunkowej wartości likwidacyjnej ok. 46.560 zł;
3. nierozliczone należności w łącznej kwocie 532.385,00 zł netto z tytułu wynagrodzenia za dochodzenie wierzytelności na rzecz Krajowego Centrum Audytów Energetycznych, Energii dla firm i Energetycznego Centrum;
4. wierzytelności z tytułu świadczonych usług (zafakturowanych) w kwocie niepodlegającej potrąceniu w formie kompensaty – w części wyrażającej się w kwocie ok. 57.500,00 zł.

W tym miejscu należy podkreślić, iż mimo, że co do zasady zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w postanowieniu z dnia 1 kwietnia 2003 r. (II CK 484/02 OSP 2004/3/38), należności nie podlegają zaliczeniu do majątku dłużnika w rozumieniu art. 13 ust. 1 p.u., to Sąd, opierając się na ustaleniach zarządcy, zgodnie z którymi na obecnym etapie brak jest podstaw do twierdzenia, że istnieje ryzyko mogące w sposób realny negatywnie wpłynąć na wyegzekwowanie przedmiotowych należności w ewentualnym postępowaniu upadłościowym, zaliczył należności Spółki w łącznej kwocie 532.385,00 zł z tytułu wynagrodzenia za dochodzenie wierzytelności na rzecz Krajowego Centrum Audytów Energetycznych, Energii dla firm i Energetycznego Centrum do majątku dłużnika w rozumieniu art. 13 ust. 1 p.u. Należy wskazać, iż z oświadczenia dłużnika złożonego zarządcy wynika, że roszczenie o zapłatę ww. należności zostało w sposób odpowiedni udokumentowane w formie obowiązujących umów zlecenia dochodzenia roszczeń finansowych, a także opiera się na wyliczeniach kwot z systemu „Windykator” wykorzystywanego w bieżącej działalności dłużnika do rozliczenia procesu windykacji należności (*sprawozdanie, k. 193v*). Ponadto należy zaliczyć do majątku dłużnika kwotę 57.500,00 zł netto stanowiącą kwotę wierzytelności z tytułu świadczonych usług (zafakturowanych) – (*sprawozdanie, k. 193v*).

Koszty postępowania oszacowane wstępnie dla potrzeb niniejszego postępowania nie powinny przekroczyć łącznie kwoty ok. 266.900,00 zł (bez wynagrodzenia syndyka), przy czym będą one wymagały akceptacji sędziego-komisarza w ramach sprawowanego nadzoru w postępowaniu upadłościowym.

W konsekwencji, w ocenie Sądu brak jest podstaw do przyjęcia wystąpienia negatywnej przesłanki w postaci braku majątku Spółki wystarczającego na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego. Wartość szacowanego majątku dłużnika jest wystarczająca na

pokrycie kosztów postępowania upadłościowego oraz zaspokojenie wierzycieli w niewielkim stopniu.

W świetle powyższego na podstawie art. 10 p.u. ogłoszono upadłość dłużnika (punkt 1 sentencji postanowienia).

Rozstrzygnięcia z punktów od 2 do 4 sentencji postanowienia są obligatoryjnymi częściami postanowienia o ogłoszeniu upadłości i wynikają wprost z art. 51 ust. 1 pkt 4 – 6 p.u.

Art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe stanowi, iż ustanawiając zabezpieczenie przez zarząd przymusowy, Sąd wyznacza zarządcę przymusowego oraz określa zakres i sposób wykonywania zarządu. Zgodnie z art. 40 ust. 4 p.u. do zarządcy przymusowego przepisy dotyczące tymczasowego nadzorcy sądowego zawarte w art. 38 ust. 1a-3 p.u. oraz przepisy ustawy o syndyku stosuje się odpowiednio.

Mając zatem na uwadze treść art. 38 ust. 1b, 1c, 1d p.u. w zw. z art. 40 ust. 4 p.u. Sąd ustala wynagrodzenie zarządcy przymusowego biorąc pod uwagę nakład pracy, zakres czynności podejmowanych w postępowaniu, stopień ich trudności oraz czas pełnienia funkcji. Wynagrodzenie zarządcy przymusowego ustala się w wysokości od jednej czwartej przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do jego dwukrotności. Natomiast w szczególnie uzasadnionych przypadkach można przyznać wyższe wynagrodzenie w wysokości do czterokrotności wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1c, jeżeli uzasadnia to nakład pracy zarządcy przymusowego, zakres podjętych czynności, stopień ich trudności oraz czas pełnienia funkcji.

Zgodnie z art. 38 ust. 2 p.u. w zw. z art. 40 ust. 4 p.u. o wynagrodzeniu zarządcy przymusowego i zwrocie wydatków koniecznych poniesionych w związku z pełnieniem funkcji orzeka sąd na jego wniosek złożony w terminie tygodnia od dnia powiadomienia o odwołaniu lub od dnia wygaśnięcia funkcji.

Uwzględniając powyższe, należy stwierdzić, iż wniosek zarządcy przymusowego został złożony w terminie. Jednocześnie podkreślić należy, iż zarządca wykonał wszystkie niezbędne czynności, jakie były konieczne w związku z zabezpieczeniem majątku dłużnika, w tym złożył

sprawozdanie ze swoich czynności i oszacował przewidywane koszty postępowania upadłościowego (k. 189-198).

W ocenie Sądu, za przyznaniem Tycjanowi Saltarskiemu wynagrodzenia we wnioskowanej kwocie 3.000,00 zł netto (tj. 3.690,00 zł brutto) przemawiał nakład jego pracy jako zarządcy przymusowego i zakres czynności podejmowanych w postępowaniu, stopień ich trudności oraz czas pełnienia funkcji.

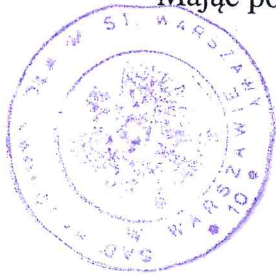
Przyznane wynagrodzenie mieści się w przedziale określonym w art. 38 ust. 1c p.u. w zw. z art. 40 ust. 4 p.u., tj. w wysokości od jednej czwartej przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do jego dwukrotności (tj. od 1.062,80 zł do kwoty 8.502,42 zł).

Sąd ustalił wynagrodzenie zarządcy przymusowego w kwocie brutto z uwagi na treść art. 167a p.u. w zw. z art. 40 ust. 4 p.u. (punkt 6. sentencji postanowienia).

W punkcie 7. sentencji postanowienia, Sąd postanowił wypłacić ustalone wynagrodzenie z zaliczki uiszczonej przez wnioskodawcę w dniu 14 kwietnia 2017 roku w kwocie 4.251,21 zł i zarejestrowanej pod pozycją WB 0200076/0018 (potwierdzenie wpłaty, k. 199) tytułem wynagrodzenia za wykonane czynności zarządcy przymusowego.

W punkcie 8. sentencji postanowienia, orzeczono o niewykorzystanej części zaliczki. Wobec dłużnika została bowiem ogłoszona upadłość, zatem aktualnie jest on pozbawiony zarządu majątkiem.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.

Za zgodność z oryginałem
siwiorzga
STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY
Sekretarz

Wioleta Kłobowska